

Verslag boekbespreking van leeskring 'De Omslag'

24 april 2012

Gelezen boek: 'Ander licht' van Rosita Steenbeek

Aanwezig : Ria, Marné, Paulien, Wil, Nelleke, Thea, Gerda, Janny

Wat vonden we ervan:

Ria: Geweldig boek , zowel historisch als roman.
Marné : Goed te lezen boek, leuke historische feiten die erin staan vermeld.
Paulien: Fijn boek, ook alle dingen en feiten over schilderen enz.
Wil : Prettig leesbaar boek, historisch en feministisch ook goed.
Nelleke : Historische feiten erg leuk, maar wel een gewoon leesboek.
Thea: Mooi boek, lekker boek om te lezen.
Gerda: Erg veel historische feiten, mooi boek.
Janny : Leuk boek om te lezen, erg veel historische feiten.

Over de schrijfster:

Rosita Steenbeek, geboren 25 mei 1959 in Utrecht, groeide op in Amersfoort en ging daar naar het gymnasium. Ze is afgestudeerd in de Nederlandse taal- en letterkunde en ze heeft tijdelijk theologie en klassieke talen gestudeerd.

Een bewogen leven, zo kun je het bestaan van Rosita Steenbeek wel noemen.

Op haar dertiende werd ze getroffen door een hersenbloeding en vervolgens kreeg ze epilepsie. In 2002 overleefde ze samen met haar moeder een ernstig auto ongeluk en in die periode lag haar vader ernstig ziek in het ziekenhuis en is daar overleden.

In 1985 verhuisde ze naar Rome om daar op zoek te gaan naar toneel- en filmrollen. Daarnaast vertaalde ze werk van o.a. Alberto Moravia en Susanna Tamaro. Ook schreef ze artikelen voor Vrij Nederland en columns voor een Italië-Magazine.

Als romanschrijfster debuteerde ze met het boek 'De laatste vrouw' (1994). Een boek dat in vele talen werd vertaald en waarmee Steenbeek internationaal bekend is geworden. Vanaf dat moment wijdt ze zich voornamelijk aan het schrijven. Ze bleef in Rome wonen, waar ze zich meteen helemaal thuis voelde.

Bibliografie:

1994 De laatste vrouw

1999 Schimmenrijk

2000 Thuis in Rome

2000 Ontmoeting in Venetië

2002 Ballets Russes

2002 Liefdesdomein

2004 Intensive Care

2006 Siciliaans testament

2008 Terug uit Rome

2009 Ander licht

2010 Kleuren van Rome, met Sieb Posthuma

Korte inhoud:

Matthias Withoos, schilder van beroep, woont met zijn familie in Amersfoort. Hij heeft van het stadsbestuur de opdracht gekregen een schilderij te maken dat een overzicht van Amersfoort geeft. Dit ter gelegenheid van het 750 jarig bestaan van de stad.

Omdat het een groot doek moet worden wijkt Matthias uit naar het koor van de Joriskerk. Hijzelf en twee leerlingen van hem, Jacob van Staverden en Jasper van Wittel, werken aan het doek, ook zijn eigen kinderen Alida en Pieter mogen er aan meewerken. Alida wordt verliefd op Jasper terwijl Jacob juist verliefd is op haar.

In 1672 als de Fransen de stad Amersfoort bezetten vertrekt de familie Withoos naar Hoorn en Jasper gaat met hen mee. Na een jaar vertrekken Jasper en Jacob naar Rome om hun schildersopleiding te vervolgen. Alida wil ook graag naar Rome maar ze krijgt daarvoor geen toestemming van haar ouders. Ze is te jong en zo'n reis is te gevaarlijk voor een meisje. 's Avonds in bed praat ze hierover met haar zus Adriana. Alida ontwikkelt zich steeds meer op het gebied van het schilderen van bloemen. Ze hoopt toch vurig dat Jasper terugkomt om haar op te halen en mee te nemen naar Italië. Haar geduld wordt dertien jaar lang op de proef gesteld, want zo lang blijven de beide heren in Italië. Het feit dat vader Withoos aan Jasper heeft geschreven dat hij, ondanks zijn rooms-katholieke geloof, wel met Alida zou mogen trouwen, verandert daar niets aan. Als hij uiteindelijk terugkomt is zijn houding ten opzichte van Alida tamelijk koel. Na korte tijd begrijpt ze waarom, ze betrapt Jasper en haar zus Adriana tijdens een intiem gesprek, dat duidelijk niet over koetjes en kalfjes gaat. Om Jasper te vergeten legt ze zich met extra ijver toe op haar schilderwerk. Ze krijgt een uitnodiging van Agnes Block, die een botanische tuin heeft en allerlei exotische planten, die door de VOC zijn meegenomen, in haar kas tot bloei probeert te brengen. Ze leert daar Maria Sybilla Merian kennen en ze gaat haar leven in een ander licht zien. Tenslotte krijgt ze de opdracht om 'de eerste op Nederlandse grond geteelde ananas' te schilderen. Zo vindt ze toch haar bestemming. "Haar bloed en merg zal ze geven aan de kleuren", is de laatste zin van het boek.

Janny Pohlkamp